

## OCHRONA GŁOWY

<https://www.prawo.pl/kadry/dlaczego-przy-pracach-na-wysokosci-nie-mozna-stosowac-helmow-z-dwupunktowym-paskiem-podbrodkowym,192714.html>

Hełm z dwupunktowym paskiem nie jest zalecany do pracy na wysokości z uwagi na ryzyko jego spadnięcia, nie ma jednak przepisów zabraniających stosowania go. Przy pracach na wysokości zaleca się, aby hełmy miały pasek czteropunktowy i były zgodne z normą PN-EN 397.

Zgodnie z art. 237[6]§1 Kodeks pracy, pracodawca jest obowiązany dostarczyć pracownikowi nieodpłatnie środki ochrony indywidualnej zabezpieczające przed działaniem niebezpiecznych i szkodliwych dla zdrowia czynników występujących w środowisku pracy oraz informować go o sposobach posługiwania się tymi środkami.

Podstawę ochrony głowy stanowią hełmy ochronne. Mają one za zadanie zabezpieczanie głowy przed urazami mechanicznymi, które wywołane są spadaniem lub przemieszczaniem się przedmiotów. Przemysłowe hełmy ochronne powinny spełniać wymagania normy PN-EN 397:1997 obecnie wycofanej i zastąpionej przez PN-EN 397+A1:2013-04E Przemysłowe hełmy ochronne (wersja angielska).

Do pracy na wysokości stosowane są hełmy z czteropunktową więźbą (niektórzy producenci nazywają ją trzypunktową), która uniemożliwia zsunięcie się hełmu z głowy. Prawidłowy dobór hełmu ochronnego dla danego stanowiska pracy jest warunkiem koniecznym osiągnięcia skutecznej ochrony głowy. W doborze hełmu należy uwzględnić następujące aspekty:

- hełm powinien posiadać zakres regulacji długości pasa głównego gwarantujący dopasowanie do obwodu głowy użytkownika
- hełm powinien zachowywać swoje parametry ochronne w całym zakresie temperatur występujących na danym stanowisku pracy;
- jeżeli na danym stanowisku pracy występują inne niebezpieczne dla głowy pracownika czynniki (np.: odpryski stopionego metalu, obecność metalowych elementów pozostających pod napięciem elektrycznym), hełm powinien zapewniać przed nimi ochronę.

Praca na wysokości ma jedną definicję, ale różną specyfikę. W przypadku pracy na drabinach lub rusztowaniach spadnięcie hełmu z rusztowania czy drabiny nie stanowi większego zagrożenia. Spadnięcie hełmu z wysokości kilkudziesięciu metrów stanowi duży problem organizacyjny i z punktu widzenia bezpieczeństwa innych pracowników. Niektórzy pracodawcy wyposażają pracowników pracujących na wysokościach (szczególnie tych dużych) w hełmy spełniające przede wszystkim wymagania normy PN-EN 397, a dodatkowo PN-EN 12492 (Sprzęt alpinistyczny - Kaski dla alpinistów - Wymagania bezpieczeństwa i metody badań). Różnica polega głównie na tym, że kaski zgodne z PN-EN 12492 mają pasek podbródkowy, który jest pewniejszym zabezpieczeniem przed spadnięciem, a klamerka paska ma zwiększoną wytrzymałość (może rozpiąć się pod działaniem siły > 50 daN). Natomiast hełmy ochronne mogą nie posiadać pasków podbródkowych, a jeśli je mają rozpięcie klamerki może nastąpić pod działaniem siły > 25 daN.